

PAGINA COPIILOR

Citește Marcu 11:1-11, apoi găsește cuvintele date în careul de mai jos, astfel:

Orizontal: măgăruș, binecuvântat, împărăția, Domnul, Numele, sat, strigau;

Vertical: Ierusalim, Templu, oameni, legat, ramuri;

Diagonală: Osana, Isus, ucenici.

R	S	F	M	I	D	A	L	O	R	T	U	B
A	B	I	N	E	C	U	V	Â	N	T	A	T
M	Ă	G	Ă	R	U	Ș	C	I	U	E	L	C
U	S	L	O	U	K	J	O	E	Y	I	B	A
R	H	B	A	S	L	D	O	M	N	U	L	D
I	E	N	M	A	A	C	N	E	V	I	N	E
O	A	L	E	L	D	N	M	L	B	U	C	L
U	D	E	N	I	G	A	A	I	V	N	E	I
R	B	G	I	M	P	Ă	R	Ă	T	I	A	D
F	T	A	O	S	O	L	P	F	E	S	T	E
S	A	T	N	E	U	I	N	U	M	E	L	E
O	V	I	U	S	C	S	E	C	P	B	E	R
C	I	U	E	L	N	F	H	E	L	A	D	U
A	L	N	S	T	R	I	G	A	U	I	V	C

"Cei ce mergeau înaintea și cei ce veneau după Isus strigau: « Osana! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!» " Marcu 11: 9

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Anca Sabău
Tehnoredactare: Roxana Tentiș, Dan Matei

Anunțuri

Joia Mare ora 18.00
Serviciu divin. Cina Domnului

Vinerea Mare ora 18.00
Serviciu divin

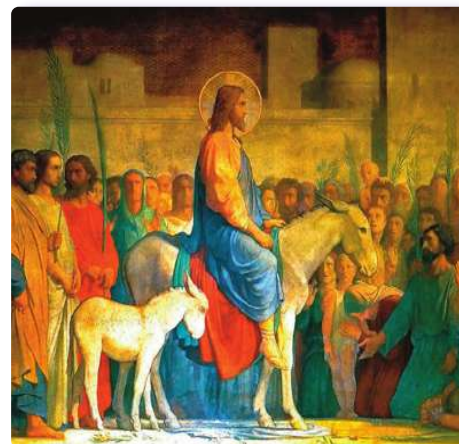
Duminică ora 10 și ora 17
Învierea Domnului

An XIX, Nr. 905 din 1 aprilie 2018

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

IEȘIREA DOMNULUI DIN IERUSALIM

„Și, lăsându-i, a ieșit afară din cetate și S-a îndreptat spre Betania și a rămas acolo.” (Matei 21:17)

La începutul Săptămânii Mari, auzim mereu vorbindu-se despre intrarea triumfală a Domnului Isus în Ierusalim, dar prea puțin sau deloc despre faptul că El a ieșit din cetate destul de repede după ce a intrat.

Unii spun că Isus a făcut acest lucru ca să nu fie prins de dușmani înainte de vreme,

iar alții consideră că El ar fi vrut să se bucure de liniștea și odihna necesare, având în vedere că urma suferința și crucificarea.

Acestea sunt păreri plauzibile, dar numai părți ale adevărului întreg. Evanghelistul Matei și-a aranjat materialul în așa fel încât să înțelegem din context motivul principal pentru care Isus a ales să iasă din Ierusalim, fără a zăbovi sau petrece noaptea acolo.

Informația că El a ieșit din Ierusalim este legată de controversa cu preoții de seamă și cu cărturarii. Aceștia, în loc să fie preocupați de căutarea adevărului în ce privea identitatea lui Isus Cristos, erau mândri pe aclamările sincere, adevărate și pline de îndrăzneală ale pruncilor, care, profetic, rosteau adevărul deplin că Isus este Mesia, Fiul lui David.

Așa stând lucrurile, nu este de mirare că Isus Cristos a ales să iasă afară din Ierusalim. Ce să caute acolo unde exista încredințare față de El, împotrivire, mânie și necredință? De ce ar fi zăbovit într-un loc, în care, într-adevăr, a fost aclamat, dar totul s-a rezumat în cea mai mare parte, la frenezia și entuziasmul străzii, fără să fie invitat de cineva la el acasă?

Isus a părăsit Ierusalimul și s-a dus în Betania, pentru că acolo existau oameni care știau cine este, credeau în El și Îl iubeau mai presus de orice, ca răspuns la dragostea pe care Isus Cristos a manifestat-o față de ei.

De ce să nu aleagă Cristos să petreacă acolo unde existau oameni, ca Maria, Marta și Lazăr, care și-au deschis mintea, inimile și casa pentru Domnul, așa-

Continuare pag. 2

zându-se cu pasiune la picioarele Sale, ca să-i afle cuvântul și voia?

Cel mai rău lucru din toată povestea aceasta este că deși suntem la două mii de ani după ce Fiul lui Dumnezeu S-a dus la cruce și a murit pentru păcatele noastre, atitudinea celor mai mulți Îl determină pe Cristos să plece din mijlocul lor.

Până și lumea așa zis creștină se manifestă într-un fel superficial, căruia îi lipsește profunzimea și dorința sinceră de slăvire a Împăratului. Da, există dorință de sărbătoare, există chiar o oarecare efervescență, care, din păcate, se stinge la fel de repede precum a apărut.

Dar se pare că ne lipsește voința deplină de a face voia lui Dumnezeu, pasiunea după El, dorința de a ne smeri și a asculta din toată inima de voia Împăratului.

Prea mulți dintre noi afișăm un entuziasm de sărbătoare care dispare aproape instantaneu, suntem gata să strigăm alături de mulțime, cântăm sau ne rugăm, rostim declarativ adevăruri pompoase, fără ca inimile să-i fie dăruite cu totul Domnului. Prea mulți sunt gata să admită teoretic că Isus

În această duminică, cea mai mare parte a creștinismului sărbătorește momentul intrării Domnului Isus Cristos în Ierusalim, eveniment cunoscut în popor sub denumirea de „Duminica Floriilor”. În spatele acestei embleme, stă gestul făcut de evrei și anume construirea unei primiri triumfale pentru Fiul lui Dumnezeu, care mai apoi urma să pătimească în acel oraș.

Pentru a atinge sensul acestui eveniment, trebuie să ne gândim care este semnificația acestei sărbători și cum ea ne poate aduce cu un pas mai aproape de Mântuitorul nostru. Personal mi-am propus să dedic mai mult timp pentru a înțelege ceea ce își dorește El de la mine în această zi și nu numai.

Cristos este Domnul, dar puțini sunt cei care își supun viața în întregime voii Sale și acceptă să își lase destinul croit și călăuzit după Cuvântul Lui.

Cristos este Dumnezeu. El nu poate fi păcălit, El știe dacă felul nostru de a sărbători este doar un mijloc prin care să-L ținem la distanță de sufletul nostru, de casele noastre și de supunerea față de El.

În atotcunoașterea Sa, El știe ce este în inima ta. Dacă S-a apropiat de tine și vede că ești împotrivor, superficial, formal, tare la cerbice, un închinător care Îl ține la distanță, Cristos va ieși din proximitatea unei astfel de părtașii.

În schimb, va fi bucuros să petreacă acolo unde există oameni cu duhul frânt, neprefăcuți, dezbrăcați de neprihănirea proprie, flămânzi după har, aprinși de dragoste pentru Domnul și cu inimile deschise spre pocăință și împlinirea adevărului Său veșnic. Pe lângă astfel de vieți, Domnul nu trece degeaba, El intră și rămâne ca Domn pentru totdeauna.

pastor Daniel Chereji

Așadar, Domnul Isus intră în Ierusalim. Cetatea care trebuia să fie pregătită în așteptarea Lui, locul în care Tatăl își manifestase prezența, făcând-o astfel Casa Dumnezeului cel viu.

Ierusalimul îl primește plin de entuziasm, flori și osanale, însă când acesta realizează ce înseamnă acest Domn pentru viața lor, impactul și transformarea ce îi paște, nu își mai doresc prezența Lui.

Noi suntem asemeni contemporanilor Domnului Isus, predispuși la pericolul de a ne dori un Dumnezeu al voinței noastre, nu un Dumnezeu Atotputernic care să ne schimbe pe noi după voia Sa.

Adelina Pop

Continuare din pag. 1

„Și El (Isus) a răspuns:vă spun că dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga.” (Luca19:40). Privind acest cuvânt, se naște în mintea noastră o întrebare care așteaptă un răspuns urgent. De ce să strige pietrele? Domnul a fost pedepsit în locul nostru plătind prețul păcatului pe crucea de pe Golgota și împlinind astfel hotărârea Tatălui Ceresc, până la cel mai mic amănunt. **„El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn...” (1Petru 2:24),** ne reamintește Petru.

Doamne, cum am putea să nu-ți mulțumim! Te slăvim Doamne, pentru că Ți-a păsat de veșnicia noastră și ai ales să nu ne lași pradă morții veșnice, despartiti pentru totdeauna de Creatorul nostru.

De ce să strige pietrele? Domnul nostru a înviat, oferindu-ne în dar iertare. Ne-a schimbat statutul de păcătoși, răzvrătiți, care și-au de onorat Tatăl prin gândurile și faptele lor. Acum **„Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu**

Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos” (Romani 5:1), ne reamintește Pavel.

Am putea oare să tăcem? Nicidecum, Ție se cuvine Doamne, cinstea și Gloria. Te slăvim și Te laudăm Domnul nostru, cât vom avea suflare și dorim să cântăm laudele Tale o veșnicie.

De ce să strige pietrele? Domnul Isus a făcut o frumoasă promisiune **„Mă duc să vă pregătesc un loc...” (Ioan 14:2).**

Se merită din plin să ne luptăm lupta cea bună pentru a fi slujitori destoinici ai Împăratului Slavei. Este pentru noi o onoare, să-i cântăm din toată inima, Împăratului nostru binecuvântat, o veșnicie.

Așadar **„Veniți să cântăm cu veselie Domnului și să strigăm cu bucurie către Stânca mântuirii noastre. Să mergem înaintea Lui cu laude, să facem să răsunе cântece în cinstea Lui!” (Psalmul 95:1-2)**

Vasile Nechita

*Așa au spus prorocii
De-a lungul vremii-n care
Au așteptat Isuse,
Vederea Feței Tale,
Că vei intra-n cetate
Călare pe-un măgar
Venind...O! Prinț al Păcii
Să-mparți har după har
Tu ai venit, Isuse
Și-ai fost întâmpinat
Cu multe osanale,
Ca Fiul Celui'Nalt.
Dar „cearta-ți ucenicii”
Spun unii farisei*

*Atunci va striga piatra
Dacă tăcea-vor ei.
Când ai văzut cetatea
De mila ei, ai plâns
Căci vremea cercetării,
Cetatea n-a cuprins.
Ne dă și noua, Doamne,
Și lacrimi și suspin
Să plângem pentru țara
În care viețuim
Precum ai plâns, Isuse
Pentru Ierusalim.*

Rodica Pașca